

(המשך ממעמד 55)

הוא - גבר צעיר, יפהתואר ומבוקש. עם אשה המבוגרת ממנו בשש שנים והמטור פלת שבני ילדים מנישואין קודמים. השיב: "אין לי תשובה, זו שאלה שאינני יכול לענות עליה. נוצר קשר, נמצאה שפה, אני מקבל מה שאני צריך, נותן מה שאני מרגיש וכל זמן שאני מקבל ונותן, אז אני ישנו ועובדה שהגיל לא חשוב. הגיל בהחלט איננו תנאי לקיום יחסים בין גבר ואשה."

הסתיר

את האמת

שאלה אם נוצרות בעיות בעיקבות הפרש הגילים הלא שיגרת, ענה: "יש בעיות, שלה בעיקר, ומכיוון שהן מטרידות אותה, אז הן גם יכולות להטריד אותי ברגעים מסויימים. זה די מפריע לה שהיא יותר מבוגרת ממני, היא נוהגת להזכיר את העובדה הזו בכל מיני הזדמנויות, כביכול בצחוק, אך אני יודע שהיא די מוטרת מהעובדה, למרות שגילה לא ניכר בה ולא אחת הושבים שהיא יותר צעירה ממני."

ומה אומרים החברים: "עבורם זה לא היה משהו יוצא דופן, חלק גדול מהם חי בעבר או בהווה עם נשים בגיל הזה. בגלל זה, העובדה שיש לי יחסים עם אשה שמבוגרת ממני, לא היוותה בשבילי משהו יוצא דופן. מאז שהייתי בערך בן 21 תמיד היו בחברה שהייתי בה, אחת או שתיים שהיו מבוגרות בכמה שנים, כך שזה לא נראה לי חריג."

ואיך הוא מסתדר עם הילדים: "זה, שיש לה ילדים זה מעניין מאד. זה עניין שלא הכרתי אותו, הילדים שלה מוצאים חן בעיניו אז הכל בסדר. אני מתאר לעצמי

מספקת אותו מאד מבחינה מינית, היא בשלה ויודעת בדיוק את רצונותיו ומא וויי. אין לה כל מעצורים והוא חושב שתהיה לו בעיה עם בחורה צעירה ש צריך להתחיל איתה מאלף או אפילו מבי"ת. הוא טוען, כי ידידתו נראית טוב, אך הוא לא אוהב להתעורר איתה בבוקר מכיוון שבגילה היא נראית הרבה יותר צעירה מכפי גילה ואילו בבוקר קשה להסיר תיר את האמת. גם היא, כך הוא אומר, מעדיפה שיעזוב את דירתה. היא מרגיש שהם מקיימים יחסים מיניים. מיד מרגיש שבבוקר היא מנסה להסתיר את פניה ואז נוצר מצב מבין.

לא מתעסקת

עם ילדים

חל, אשה בת 40. היוצאת אך ורק בחברת צעירים למרות שהיא אם לבת נשואה, מודה כי אינה מסתרת את שרצה רק כדי שתוכל להשתמש בו על-מנת להסתיר את פניה בבוקר. אומרת רחל: "גברים מבוגרים בכלל לא מעניינים אותי, אני שונאת את הכרס שהם מטפחים ואת הקרחת שלהם, גם העובדה שהם אמידים ויכולים להזמין אותי למיסעדות פאר בלי שתהינה לי נקיפות מצפון לא מחפה על העובדה. גבר צעיר גורם לי להיות צעירה. זה אחרת לעשות מין עם גבר בן 25 או 30. אלה גברים חסונים שכוחם במותנם והם אוהבים את זה. גברים בני 40 נרד מים מיד אחרי המיספר הראשון ואז לכי דברי אל המנורה. אני לא מאשימה אותם, הגיל עושה את שלו. זה כנראה עניין גנטי שהאשה היא הרבה יותר מטפרימט טיה. תוססת וצעירה בגיל 40. אני מטפחת את עצמי, אני בריאה, הולכת לספר, ער שה התעמלות, מתלבשת, מתאפרת, איכפת

פעם צחקו עלי - היום לכולן

יש גברים צעירים. עם מי יוצאות

הצעירות? לקחנו להן את הגברים!

לי איך אני נראית, כי אני רוצה למצוא חן בעיני גברים צעירים. פעם צחקו עלי, היום כולכן יש גברים צעירים. לפעמים אני שואלת את עצמי עם מי יוצאות הצעירות, נדמה לי שלקחנו להן את הגב"ר ש שלהן."

עם מי באמת יוצאות הצעירות? מסתבר כי מרביתן יוצאות עם צעירים וניש" את להם. אותן שמתגרשות או נשואות רווקות, באמת מתקשות למצוא גבר. אשה בת 30, רווקה, גרושה או אלמנה מתקשה במציאת גבר בן גילה או מבוגר ממנה בכמה שנים. רובם נשואים, חלקם נהרגו במלחמות ואותם שנשארו רווקים מהי שים צעירות מהן או שהם מתפשטים בהתאם לאופנה האחרונה, מבוגרות מהן. מה עושה אשה בת 30? יוצאת עם גבר בן 25, אשה כזו שבגיל 30 יצאה עם גבר בן 25 היא ת. עיתונאית במיקצועה והיא מספרת: אף פעם לא נראיתי יותר מבר גרת ממנו וזה חכם טוב. זה הפריע עלי מאד כשאמר לי, כי נמה הוא, התגובה שלי הייתה: פה נפגשנו ופה נפרדנו, אני לא מתעסקת עם ילדים, הייתי גרושה עלויה ולא הבנתי מה לי ולילד בן 25. לו זה בכלל לא הפריע, להיפך, הוא עוד אותי להמשיך ולהיפגש. גרנו יחד שלוש שנים ולא רצייתי לחשוב על חתונה, בגלל הבדלי הגיל, בתום שלוש שנים השתכר נעתי והתחתנתי. בוודאי שהגיל משחק תפקיד, כשיש יוכוח, אני מרגישה שיש לי פשוט יותר ניסיון מאשר לו. מובן שזה מפריע לו, שאני יותר מנוסה, אבל לא מספיק מפריע בשביל לפוצץ את ה עניין. אם תשאלי אותה, היא יגיד לך שבגיל אין משמעות בעניין.

אבל יש לו משמעות, עובדה. לי הייתה בעייה - הייתי בת 33 והיה חשוב לי ללדת מהר, כי לא רציתי לפספס את קו הלידה, הוא לא רצה. איזו סיבה איתה לו למהר? כל החיים היו לפני. אבל למרות הקונפליקטים זה שווה. יש לי בעל צעיר, אני צעירה ברוחי ואנחנו חיים כמו זוג צעיר, למרות שמבחינה כרונולוגית אני כבר בת 40. אני לא חושבת שהייתי יכולה להיות עם גבר שהולך לישון אחרי הטלוויזיה ואחרי-כך הוא עניף מדי בשבילי סקס."

שרית ישי

(המשך ממעמד 55)

מיוחד במינו ואיש בודהמה מפורסם מירור שלים. הוא סיים בהצטיינות את החוג לפילוסופיה באוניברסיטת ירושלים ונסע ללוס-אנג'לס. שם החליט ללמוד קולנוע. אחרי שסיים את לימודי הקולנוע באוניברסיטה של לוס-אנג'לס, עבד בכמה סרטים הוליוודיים כעוזר במאי. אחרי-כך הגיע לישראל, כשבאמתחתי תסריט ותקציב לימודי הקולנוע בנימויו. הוא גייס שהקנים אמריקאים להשתתף בסרט, אך ההסרטה עלתה על שירותון.

מאו עבד בכמה הפקות ישראליות כעוזר במאי, אך חלומו לעשות סרט משלו עדיין לא זכה במימושו. מעטים מכירים את עברו זה של פי.צ'ו. לרוב יושבי בתי הקפה ומבלי הדיסקוטקים, הוא מוכר יותר כנרוק בעל תדמית של נודד. האיש העוסק בכתיבת סיפורים קצרים ושיכתב ספר בשפה האנגלית בשם "THE CHARMING ONE". לתפי קידו בסרט הגיע במיקרה. דני וקסמן, במאי הסרט, ישב ב"ג'עזונט", מיסעדה המקובלת על אנשי סרטים, ופי.צ'ו, שהוא לקוח קבוע במקום ישב שם גם. הבמאי ראה אותו והציע לו את התפקיד. פי.צ'ו הסכים והתגלה במה שנקרא בשפה המיקצויעית TYPE CASTING.

לצידם של גדליה בסר ופי.צ'ו משתתף בסרט גם הילד יאיר אלעזר, בנו של דוד ז"ל, שהתגלה על-ידי עוזרת ההפקה ליאורה ליאור בבדיקת השחיה בנווה-אביבים. מכיוון שהימים ימי שביטה, מצ"טלם יאיר, המגלם את דמותו של מיכה בנו של אריק, גם במשך היום. אמו תלמה אינה מתערבת במעשיו. לבריה, בנה בן 12 מבוגר דיו ומחליט בעצמו את התלשותו. יאיר נבחן לתפקיד, אחרי ש-הבמאי בחן מאות ילדים שנענו למודעות בעיתונים.

גם ליאורה ריבלין, שחקנית תיאטרון חיפה וחברתו לחיים של גדליה בסר, משתתפת בסרט בתפקיד יעל, גרושתו. גדליה וליאורה שלא נישאו מולם, צולמו לצדו רק הסרט בבגדי חתן וכלה. המהרחש מאחרי המצלמה מעניין לא פחות מאשר לפניה, גם אנשי הצוות וגם השחקנים מספרים על אווירה בלתי רגילה השוררת במקום. אווירה של שותפות, כבוד ואחריות. אין זה פלא - רוב אנשי הצוות חלמו על קולנוע עוד בילדותם. חלקם צילמו את סירטם הראשון במצ"למת 8 מ"מ כשהיו בני 16.

במאי הסרט דני וקסמן נולד בשנחא והגיע לישראל בגיל 3. כילד, חרש את כל חלקי הארץ בעיקבות מישפחתו. אחרי שירותו הצבאי למד תיאטרון בבית-צ'ר בלמנג'ון, מפני שרצה ועד היום הוא רב צה להיות שחקן (הוא גילם את דמותו של צלם הקולנוע בסירטו של יקי יושע "עץ"). מייד אחרי שסיים את לימודיו נסע ללונדון ולמד שנתיים בלונדון ב"בית-ספר לקולנוע, שם ביים שלושה סרטים קצרים. אחרי-כך עבד בברזיל כעוזר, במאי בסרט דוקומנטרי. חזר לישראל, ביים סרט קצר בשם אב, שקיבל פרס ראשון בתחרות הסרטים הקצרים שעורך מישור התעשייה, המיסחר והתיירות. הסרט זכה גם בפרס בפסטיבל מאנהיים בגרמניה. סירטו השני הקצר אלנורה ייצג את ישראל בפסטיבל אסטרבוראטו. מלבד אלה ביים סרטים לטלוויזיה הישראלית.

כשכתב את טרנזיט ידע, כי נכוננו לו ימים קשים והיה ספק בליבו אם אומנם יצליח להפיק את הסרט. על-כך הוא אומר: "ידעתי שאעשה את הסרט בכל מקרה. אפילו בשחור לבן, אפילו ב-16 מ"מ, לא חלמתי שאצליח להפיק אותו כל-כך מהר כסרט רגיל בצבע. בגרמניה פגשתי את ינקול גולדוסר, הצעתי לו להפיק את הסרט שלי. אין לי ספק, כי משהו אחר לא שינקול פשוט בראש שלי, זה שהסרט שלי בראש שלי."

העזה, אירגון ורצון

נקוד גולדוסר נולד בתל-אביב. ב-16, אחרי שהיה חבר להקת הקצב החיפצות נשבר לו מהגסטאפו והוא ביקש מהוריו מצלמת קולנוע של 8 מ"מ ובה צילם את סירטו הראשון, קולנוע אבה תמיד, וכשהיה ילד חלם להיות בעל בית קולנוע. ביחד עם ידידו מילודות, יקי יושע, עשה את הסרט שלום... יקי היה הבמאי, הוא הצלם. השניים שהיו בני 17 נחשבו לסנסציה, אז קראו במאי צעיר

לאיש בן 30. אחרי-כך שוב כצלם, עשה עם יקי יושע סרט נוסף בשם הסוף ולאחר מכן סרט קצר בשם רעות שאותו ביים. כל זה לפני שמלאו לו 18 שנים. אחרי הצבא נסע לארצות-הברית ללימוד קולנוע, שם פגש את הבמאי הנרי גלום, שהציע לו לחזור לארץ ולנהל עבורו את הפקת הסרט הדוקומנטרי על גילוי שאותו עמד לביים. הוא עשה זאת. ושוב עם ידידו יקי יושע, היה שותף לסרט, הפעם סרט באורך מלא שנקרא שלום תפילת הדרך. גולדוסר ערך את הסרט. שוב חזר לעבודתו כבמאי וביים סרט קצר כשאביו משחק בתפקיד הראשי. במשך חצי שנה עבד כאיש קול ואחרי-כך פתח חברה לסינטי פירוסומת. הוא נחל הצלחה, אך למרות ההון שגרה, לא היה מרוצה. כתב תסריט בידוד עם יהושע סובול לליל העשרים, עבד עם שחקני ההצגה ששיתפו איתו פעולה, אך צילומי הסרט לא יצאו אל הפועל. מספר ינקול: "במקום להיכנס לדיפ"רסיה כשהסרט עלה על שירותון, שמעתי שדני וקסמן מצלם את אלנורה, התקשתי אליו והצעתי לעזור. ההיכרות האישונה שלי איתו הייתה, כאשר הוא בא אלי פעם ולווה ממני חומר גלם. עד היום הוא לא החזיר לי."

ינקול גולדוסר מכיר קולנוע מכל זווית תיו, הן כצלם, הן כבמאי, הן כעורך וככי שיו מכפיק. בסרט טרנזיט הוא משקיע את כל מרצו ויכולתו.

איך הצליחו הוא ודני להרים את הסרט על רגליו, כשרק לפני חודשים ספורים הוא נחשב כנודד חלום. מסביר ינקול: "הקציב הסרט הוא כמחצית מתקציבו של סרט רגיל, שני מיליון וחצי. ההשקעה הבסיסית שלו הייתה עוד יותר קטנה. כשהצוות שותף לרווחים וחושבים על מה עניין של הפקה, מארגנים אותו טוב ומש"תמשים בשלל במקום בכסף. אפשר לחסוך כסף רב ויחד עם זאת לעשות סרט טוב. למשל, במקום לפזר אתרי צילום, לרכז אותם בלי שתהינה בעיות לוגיסטיות, לח"סוך באוכל על-ידייך ששוכרים טבח וקר גים לבד את המיניסטים, לצלם בדירתו של המאי ולחסוך תשלום עבור מקום ציי למים, למקם את המישרד בדירתו של המפיק בפועל, רוני אקרמן, כשגם חדר העריכה נמצא שם, כל זה חוסך הון כסף. זה עניין של העזה, אירגון ורצון. כולם עובדים על שטר מינימום ועל אחוים. מוכן שזה כדאי לפחות לחלק מהאנשים. דני ורטה, שאנחנו קוראים לו נוקו, היה תקוע שנים בטלוויזיה, בסרט הזה הוא התיפאורן הראשי. זוהי הזדמנות שלא תסולא בפו."

צריך לדעת לבחור את הצוות הנכון, זה עניין של ויבראציות, עניין של כימיה שנוצרת בין אנשים. אצלנו זה עובד. זה היה שיקול שבחרנו את הצוות. בא למשל איש צוות אמביציוזי, ידעתי שהוא עשה את עבודתו טוב, אבל אמרו לי שהוא חרה של בן אדם, אז ויתרתי עליו."

לאנשים, יש כבוד

השחקן גדליה בסר שאני את דבי ריו של ינקול ואומר: "אני עובד פה עם אנשים שחולמים על קולנוע. כל אחד מאנשי הצוות רוצה לעשות יום אחד את הסרט שלו ולכן הגישה היא מאד חיובית. כולם נורא מתעניינים במה שהולך על בימת הצילומים וזה נורא עוזר. צילמנו את ההצגה סילוסטר 72 בטלוויזיה, היא צולמה בשלוש מצלמות. באמצע סצנה, כשאני מתרכז בתפקיד, אני שומע את צלם אלף מספר לצלם ב"ת על הדיאטה שלו. זה מפני שהם בכלל לא בעניין. עובדים כמו פקידים, באים בבוקר, הולכים כים בצהריים ונגמר להם העניין. פה כולם בתוך העניין וזה נעים מאד מכיוון שלאני שים יש כבוד למה שקורה וזה נותן הר-גשה טובה."

בעוד שבוע ימים יסתיימו צילומי הסרט. ינקול ודני מקווים שהסרט ינחל הצלחה באולמות הקולנוע. כשאומרים להם ש-סירטם אינו מיסחרי, הם מתקוממים. אומר דני: "כל סרט הוא מיסחרי, אם הוא לא סרט טוב. הוא לא ימצא את הקהל שלו, אם לא יהיה קהל, הסרט לא יהיה מיסחרי. אנחנו בטוחים שהסרט שלנו ימצא את הקהל שלו, אחרת לא היינו עושים סרט. למרות שהרצון שלנו לעשות סרט, נובע מהרצון לעשות סרט, לא לעשות כסף, ואם לעשות כסף, אז כדי לעשות סרט נוסף."